

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

2. Wszelkie należności, przypadające urządowi miar za ich czynności, podlegają egzekucji w drodze administracyjnej.

Art. 18. 1. Organa administracji miar uprawnione są do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o miarach i narzędziach mierniczych.

2. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów o miarach i narzędziach mierniczych w urządach i instytucjach państwowych należy do właściwych organów administracji miar.

3. Sposób wykonywania nadzoru przez organa administracji miar w urządach, jednostkach i instytucjach wojskowych oraz służby bezpieczeństwa publicznego określi w drodze zarządzenia Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

4. Zasady współdziałania organów administracji miar z Państwową Inspekcją Handlową określi instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

Art. 19. 1. Kto w warunkach przewidzianych w art. 12 stosuje lub przechowuje narzędzia miernicze nie legalizowane, nielegalne lub nierzetelne albo w przypadkach przewidzianych w art. 7 ust. 1 wyraża miary w nielegalnych jednostkach miar, podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4.500 zł albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze ulega ten, kto narusza przepisy wydane na podstawie art. 14, 15 i 16.

Art. 20. 1. Można orzec przepadek, zniszczenie lub uniezdatanienie do użytku narzędzi mierniczych nielegalnych, nie legalizowanych lub nierzetelnych, nawet jeśli nie stanowią one własności sprawcy.

2. W razie niemożności wszczęcia postępowania o wykroczenie z art. 19 można orzec przepadek, zniszczenie lub uniezdatanienie do użytku tytułem środka zabezpieczającego.

Art. 21. Do orzekania w sprawach o wykroczenia, przewidziane w art. 19, właściwe są obwodowe urzędy miar.

Art. 22. Prezes Rady Ministrów określa na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zadania prezydium rad narodowych w zakresie współdziałania z organami administracji miar.

Art. 23. Traci moc dekret o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 72, poz. 661).

Art. 24. Do czasu wydania przepisów, przewidzianych w niniejszym dekrete, stosuje się dotychczasowe przepisy, o ile nie są sprzeczne z tym dekretem.

Art. 25. Wykonanie dekretu porucza się Prezowski Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrom: Finansów, Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego, Obrony Narodowej, Handlu Wewnętrznego i Handlu Zagranicznego.

Art. 26. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

196

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 maja 1951 r.

w sprawie warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych przez pracowników sezonowych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 66, poz. 414 i z 1950 r. Nr 20, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatrudnienie w charakterze pracownika sezonowego przy pracach, które są objęte sezonową premią za ciągłość i wydajność pracy, nie uprawnia do otrzymywania zasiłku rodzinnego.

§ 2. Jeżeli po zakończeniu pracy sezonowej pracownik zostanie zatrudniony w charakterze pracownika stałego, wówczas okres pracy sezonowej zalicza się do

okresu zatrudnienia, wymaganego do nabycia uprawnień do zasiłku rodzinnego.

§ 3. Pracownikom przyjętym do pracy sezonowej przed dniem 1 lutego 1951 r. należy wypłacić zasiłek rodzinny za miesiąc luty 1951 r., jeżeli przepracowali w tym miesiącu co najmniej 20 dni, a praca nie została objęta sezonową premią za miesiąc luty 1951 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1951 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*